

Spørgsmål 21:

Har der efter ministerens vurdering været et ønske om at kunne tage navne der i dag, efter den gældende navnelov, er beskyttede?

Svar:

Jeg har af Familiestyrelsen fået oplyst, at man gennem de senere år løbende har fået henvendelser fra borgere, der ønsker et navn, der i dag er beskyttet, og som efter lovforslaget frit vil kunne tages af enhver. Dette ønske har bl.a. været udtrykt af udlændinge, som ønsker et mere "dansk" navn for nemmere at kunne begå sig i Danmark, og af personer som af den ene eller den anden grund har ønsket at være mere anonym, f.eks. piger, der har været udsat for trusler fra familien eller en tidligere kæreste. Det er dog ikke min opfattelse, at der er tale om et meget stort antal personer.

Spørgsmål 22:

Vil ministeren forholde sig til de protester, der er blevet sendt bl.a. fra hjemmesiden www.mit-familienavn.dk?

Svar:

Jeg har selvfølgelig bemærket mig indholdet af de protester, det har været muligt for mig at læse, men jeg finder fortsat ikke, at der bør ske grundlæggende ændringer i lovforslaget.

Da der er tale om en væsentlig liberalisering af de gældende navner regler, har jeg dog, som det er Retsudvalget bekendt, fremsat et ændringsforslag, hvorved der indføres en revisionsbestemmelse. Efter denne vil Folketinget få lejlighed til at vurdere lovens virkning i praksis, når loven har været i kraft i to år. Fremgår det på dette tidspunkt, at loven har haft utilsigtede virkninger, f.eks. at langt flere navne end forventet er blevet frigivet, idet de har passeret 1.000-antalsgrænsen, vil jeg fremsætte forslag om ændring af de relevante bestemmelser. Jeg skal i den forbindelse bemærke, at det forventes, at der frigives en række navne udover de 315 navne lige efter vedtagelsen og herefter ca. 10-30 nye navne hvert år.

Spørgsmål 23:

Vil ministeren forholde sig til erfaringerne fra Norge, som bl.a. er beskrevet i Kristeligt Dagblad den 21. marts 2005?

Svar:

Jeg skal i den anledning bemærke, at man i Norge i 2001 ændrede personantalsgrænsen fra 500 til 200. Denne ændring, hvorved personantalsgrænsen blev sat ned, kan næppe have skyldtes dårlige erfaringer med en sådan grænse i norsk ret.

I Kristeligt Dagblad den 21. marts 2005 udtaler den norske navneforsker Gulbrand Alhaug, at det ikke er selve loven, men administrationen heraf, som han finder for lempelig. Han oplyser, at der i Norge er flere kendte personer, som har fået mellem- og efternavne som "Hværsaagod", "Gudergod" og "Batman". Han oplyser, at denne administration kan skyldes proceduren for behandling af navnesager, idet det i Norge er de lokale folkeregistre, der behandler navneansøgningerne. Han opfordrer derfor til, at man i Danmark sørger for en central godkendelse af nye navne.

Jeg skal for det første henvise til lovforslagets § 6, til pkt. 2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger samt de specielle bemærkninger til § 6. Heraf fremgår, at der som nyt efternavn ikke kan tillades et navn, der ikke er egnet til at blive anvendt som efternavn, er upassende eller kan vække anstød. Dette indebærer bl.a., at sætningskonstruktioner og visse ordtyper som navneord normalt ikke vil tillades.

Jeg skal for det andet oplyse, at ansøgninger om nye for- og efternavne forventes at ville skulle træffes af statsamtet efter forelæggelse for Familiestyrelsen. Jeg henviser i den forbindelse til lovforslagets § 16, stk. 3 og § 20 samt bemærkningerne hertil. Der vil således i modsætning til det oplyste om Norge være en central kontrol med godkendelsen af nye for- og efternavne.

Spørgsmål 24:

Hvad er grunden til, at regeringen er kommet med et ændringsforslag til lovforslaget?

Svar:

Jeg skal henvise til mit svar på spørgsmål nr. 22.

Spørgsmål 25:

Kan ministeren komme med en nærmere uddybning af de eventuelle bekymringer, som regeringen har vedrørende en liberalisering af nav-